

ALENA KRTOLOVÁ

(* 24. března 1947 v Mělníku, kde žije)

Po maturitě a pomaturitním studiu na Střední ekonomické škole pracovala v různých administrativních a ekonomických funkcích (mj. České loděnice Mělník, Liberta Mělník) a v letech 1994–2004 v Okresním ústavu sociálních služeb Mělník jako vedoucí účetní.

Dosud vydala vlastním nákladem sbírky: **Kaleidoskop okouzleného pohledu** (2003), **Rýmování jako hraní – I.** (2004), **I takové dny jsou** (2005), **Pohádkově o Betlémě** (2005), **Rýmování jako hraní – II** (2006), **Chvilé s nostalgií** (2010) a **Rozhlédni se po té kráse** (2011).

Literární klub Pegas Mělník vydal její básně ve sbírkách *Profily* (2002), *Křídla* (2005) a *Doteky* (2010). Je zastoupena rovněž ve sbornících *Pegasu: Pegasí poetník* (2001), *Vyznání Mělníku* (2004), *Souznění* (2007), *Almanach jubilantů* (2006–2008), *Vánoční pegasí poetník* (každoročně od roku 1999 do roku 2011).

JE TO TAK PROSTÉ

*Je to tak prosté: chléb a sůl
a k tomu skromně prostřen stůl.
Na stole váza plná kytek,
které jsi přinesl ze svých toulek,
doplní úsměv tvůj.*

KLOBOUK

*Tvůj slaměný klobouk, milý tati,
na svém místě marně čeká,
až uchopí ho tvoje ruka,
že jako vždycky na tvé hlavě
projde se pěkně po zahradě,
že pohladí ho větve stromů,
než půjdete spolu zase domů.
Neví co bylo – už se nevrátí.*

TŘI ŽLUTÉ RŮŽE

*Tři růže plátek po plátku
padají v proutěnou ošatku.
Snáší se zvolna jako slzy,
cítí, že podzim bude brzy.
Tři žluté růže ve váze
jsou blízké mojí povaze.*

BLUDIČKA

*Bludičko v poušti lidských citů,
marně hledáš svou oázu.
Tak bloudíš nocí do úsvitu,
srdce sevřené od mrazu.
Snad jednou cit, jenž hledáš, najdeš,
za roků sto, či možná dřív.
Zelené listí, vodu ve studánce
dlaněmi od něhy budeš pít.
Snad najdeš klidu pro své srdce,*

kam povede tě slunce, luny svit.

MĚLNÍK V TÓNU POLEDNÍCH ZVONŮ

*Na soutoku dvou našich českých řek –
Labe s Vltavou snoubí se už dávný věk.
Vyjdeš si na náměstí v poledním čase,
uslyšíš píseň, jak rozklinká se.*

*Uslyšíš zvony,
vidíš dvě řeky,
slyšíš dva hlasy
zvoucí k modlitbě.*

*Slyšíš dva zvony,
vnímáš dva hlasy,
jakoby navzájem
pozdrav dávaly si.*

*Hlasy si letí v ústrety,
milence vábí k polibkům na rety.
A řeky obě tu zásnuby své slaví,
a věrny sobě i nám přejí zdraví.*